

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem
IMPERATORA I M. C. C. ROSSYI.

W WILNIE V. S. 18. PAZDZIERNIKA 1802. ROKU W SOBOTE

a Petersburga V. S. 7. Października.

Leibgardyi Siemionow-kiey Stabs Kapitanowie: Kikin, i Rzewski zostają Fligel Adjutantami J. J. M. Półkownik Benardos mianowany Komendantem Nizehorodzkiego regimentu muszkietyerów; Podpółkownik Kanille Nowoingermanlandzkiego. Maior Winkler umieszcza się w Irkutskim półku dragonii. Adiutant Cesarzewicza KONSTANTYNA Leibgardyi konney Rotmistrz Ozerów i został Półkownikiem. — Krymskie słone jeziora po upłynionym kontrakcie najmniejszym, nie będą odtąd puszczone w dzierżawę, lecz zostaną pod skarbowym dozorem; do rządu i wszelkich operacyi folnych mianowany Generał Maior Meriwah, pomocnikiem Koleski Konsyliarz Safonow.

Z indagacyi uczynioney za Ukazem Naszym w Kaluskiej Gubernii przez Aktualnego Taynego Konsyliarza i Senatora Derżawina, Rządzący Senat pozna wielorakie nieporządki i bezprawia tam wynikłe z niezachowania praw, i niedopełnienia obowiązków każdemu urzędowi przepisanych w księdze o Rządzie Gubernii. A chociaż teraz oddaliśmy pod sąd byłego Gubernatora, Gubernskiego Prokuratora, i innych urzędników, którzy pokazali się winnymi; zapobiegając jednak podobnym bezprawiom w drugich Guberniach, jeśli się gdzie przytrafiły; chcemy, ażeby Rządzący Senat zalecił w całym Państwie ścisłe praw wykonywanie, i pilne pełnienie obowiązków każdemu urzędowi i osobie właściwych.

1. Rządzący Guberniami rządzić powinni w imieniu J. J. M. za pośrednictwem rządów Gubernskich; nie swoją osobą tylko.

2. Nie powinni rozciągać władzy swojej za granice prawem okryślane, niszcząc i urażając samowolnie inkwizycyę według własnego upodobania.

3. Wdawać się nie powinni przez swoje przełożenia, mianowicie niepotrzebne i niewczesne, do spraw sądowych, nie tylko zwyčajnych, ale też kryminalnych i indagacyinych; czekać owszem końca mają, poki nie przyjdą do ich utwierdzenia porządkiem przepisany, postrzegając wtenczas, jeśli się w czemkolwiek prawo nie przestąpiło.

4. Odtąd nie powinni nikomu kazać stawiać się osobiście, ani też wysyłać za swoim rozkazem, wyjąwszy potrzebę służby, za jaką prośbą prywatną; wszelkie zaś skargi przychodzące, niech odsyłają do przyzwoitych sądów, które niemieszkaiąc użyją prawnych sposobów do zprowadzenia ludzi jakich potrzebować będą.

5. Odtąd mieszać się nie powinni do szlacheckich i miejskich elekcyi; tém bardziey do magać się ażeby według ich woli obierano jednych, oddalano drugich od urzędu, postrzegając iedynie, co o tém napisano w urządzeniu Gubernii.

6. Wstrzymać się powinni od stronnych rekomendacyi na urzędy i wyższe rangi osob nie zasłużonych, i nie w przyzwoitym czasie ludzi niezdatnych; przeciwnie dla zachęcenia do służby

żby nie powinni omiść ochoczo i długo służących, bez zalecenia ich do nagrody.

7. Nie mają obciążać żadnego z urzędników osobnymi zleceniami, wyjąwszy ważne i nadzwyczajne przypadki; tém bardziey dla własney potrzeby swojej odrywać od powinności; każdy powinien być użytym do pełnienia obowiązku na miejscu które iemu przeznaczone.

8. Powinni rozdawać na procent pieniądze Izby powszechney opieki za rzetelną i pewną rękomyą, według podanych prawideł, stosując się do Ukazu Naszego 6 Sierpnia, terazniejszego roku Senatowi danego.

9. Starać się powinni o zabudowanie miast podług utwierdzonych planów, unikając dozwalać im możliwości każdemu według woli stawiania domów drewnianych, gdzie powinny być murowane.

10. Powinni mieć pilny dozór na policyę wiejską i mieyską, naybardziey za pośrednictwem rządu Gubernskiego, ażeby wszędzie prawo pełniono, zapobiegano wszelkim bezprawiom, bez żadnego pobłażania ścigano przestępców, i któreż aby nigdzie się nie działy nie ludzkie uchylności i okrucieństwo. Przy indagacyach dla dójścia prawdy używać trzeba naywiększey przyzorności i rostronności według potrzeby, związku czynu i postępów osob pordeyrzanych.

11. Wszelkim sposobem starać się mają o wykorzenie przekupstwa, dostrzegając tego we wszystkich urzędach podległych; co polecamy szczegulnemu ich dozorowi.

12. Uważać powinni w raportach od urzędów przychodzących, ażeby nikomu odtąd nie czyniono żadney zwłoki, ucisku, i niesprawiedliwości; za to wszystko przez rząd Gubernski upomnieć się koniecznie mają, oddając winowayców do sądu.

13. Także urzędy nie powinny sobie przyswajać od drugich władzy im nie należney.

14. Ażeby żadne podatki oprócz prawnych wybierane nie były, te nawet bez żadnego nadatku, lecz tyle ile należy. Potwierdzamy w tej mierze Ukaz dany Senatowi r. 1780 zalecając postrzegać zupełne onego zachowanie.

15. Zaleca się wszystkim urzędom, ażeby w sądeniu spraw nie uważały na żadną osobę, żadne przełożenia; mniej ieszcze na partykularne pisma, chociażby od pierwszych ludzi w Monarchii; lecz postępować mają według przepisu prawa.

16. Zarządzający Guberniami we wszystkich sprawach do ich obowiązku należących, udawać się powinni nie do osob, lecz prosto do urzędu, do którego sprawa należy; żadnych pism w celu rozkazania przyimować, ani wyciągać nie mają.

17. Porządek we wszystkich Kancellaryach powinien być utrzymywany z naywiększą pilnością.

18. Gubernscy Prokuratorowie odtąd nie powinni być słabymi w pełnieniu własnych obowiązków; mają postępować według przepisu na rządy Gubernskie w Rozdziale 27. Naostatek Rządzący Senat poczyna sobie za konieczną powinność, ciągle dogądać ażeby prawa wy

konywane były, nie zaniebysząc żadnego zdarzenia, w którymby przestępcy karani nie byli.

z Wiednia 13. Października.

W Ratisbonie Poseł Francuzki podał d. 10 nowy projekt indemnizacji, albo raczej dopełnienie dawniejszego; szczegóły godniejsze uwagi następują. 1. W. X. Toskański otrzyma co dawniej dla niego przeznaczono; część Hrabstwa Neuburg na lewym brzegu Inn rzeki, Muhldorf do Bawaryi będą wcielone. 2. Miasto Passau z przedmieściami i okolicą na 500 sążni, Opaćwa Waldsassen i Eberach także dane Elektorowi; lecz cokolwiek się znajdzie z dóbr duchownych w Auszburgu, nie ma do Bawaryi należeć. 3. Królowi Pruskiemu ustąpiona własność wszelka Elektora Mogunckiego w Turingii; reszta Biskupstwa Munster, której nie bierze ten Monarcha, dostanie się Xiążęciu Oldenburgskiemu, Xiążęciu Ahremberg, Xiążęciu Croix, Xiążęciu de Ligne, Xiążęciu Salm, Ringrafowi Salm i Xiążęciu Salm Reifferscheid. 4. Król Angielski Elektor Hannoverowski za odstąpienie praw do Sayn, Altenkirchen, Hildesheim, Corvey, Hoexter, wszelkiej własności w Bremie i Hamburgu, bierze Biskupstwo Osnabruckie. Xiąże zaś Brunświcki Opaćwa Gandersheim i Helmstadt. 5. Margrabia Badencki powiaty Haskie: Lichtenau, Wildstadt; Opaćwa, Reichenau, Oehningen, Odenheim, i niektóre mniejsze dzierżawy duchowne. 6. Xiąże Wurtembergski: Schonthal, Comburg, Rothmunster, Heiligenthal, Obristenfeld, Holzhausen, Margarethhausen, i wiele dóbr duchownych, które się w obrębie znajdują; ale obowiązany będzie płacić Xiążęciu Hohenlohe, Salm, Graffowi Limburg, Styrum, Schall, Hillestheim, Loewenhaupt, Dieterich corocznie summe wynoszącą ogółem 88 tys. zł. ryń. 7. Landgraf Hesse Cassel: dzierżawy Mogunckie: Naumburg, Neustadt, miasto Gelnhausen; płacić będzie Landgraffowi Hesse Rothenburg 22. tys. zł. ryń. Landgraf Hesse Darmstadtzki: Xięstwo Westfalskie; Mogunckie dzierżawy: Lerech, Furth, Steinheim, Alzenau, Wilbel, Roggenburg, Hasloch, Astheim, Hirschhorn; część Palatynatu, nadto Frankfort z dóbr Duchownych które ma u siebie, płacić będzie corok 21. tys. zł. ryń. Landgraf Xiążęciu Witegenstein da rocznie pensyą 15 tys. dochód Landgraffa Hesse Homburg obowiązany się powiększyć w czwartej części. 8. Xiąże Holstein Oldenburg: Biskupstwo i Kapitułę Lubecką, iakoż Hannoverkie dzierżawy Wildeshausen; Munsterskie, Vechte, Kloppenburg. 9. Xiąże Meklemburg Schwerin, dzierżawy Lubeckie Werneckenhagen, Altenbuchow, Krumbrock, 10. tys. pensyi z Osnabruck, Neuhaus własność Lawenburgską. 10. Xiąże Orange, Opaćwa Hoffen, Gerold, Bandern. 11. Xiąże Tour Taxis zabezpieczenie urzędu Poczt Mistrza w Rzeszy, iak jest teraz. 12. Graffowie Rzeszy biorą niektóre dobra Duchowne w Szwabii, do których podziału przeznaczeni, Margrabia Badencki, Xiąże Wurtembergski. 13. Stolica Moguncka do Ratisbony przeniesiona; Arcy Kanclerz bierze Xięstwo i miasto Ratisbonę, Wetzlar; duchownią władzę zatrzyma, nad częściami Arcy Biskupstwa Mogunckiego, Colońskiego, Trewirskiego, pozostałemi na prawym brzegu Renu. 14. Miast Collegium składa się: z Auszburg, Lubeki, Norimbergi, Frankfortu, Bremy, Hamburga; te miasta wolne są od wszelkich kontrybucyi wojskowych, neutralne podczas wojen Rzeskich; każdemu z nich darowane klasztory; dobra duchowne i inne dzierżawy w obrębie leżące.

Stany Seymujące w Presburgu oświadczyły, że prawa krajowe i Konstytucya przez Cesarza Jmci zaprzysiężona, zabraniają onym przyjmować niektóre z propozycyi od Dworu podanych d. 12. lipca; mają zaś nadzieję, że Monarcha przez samą sprawiedliwość zechce odstąpić propozycyi naniemionych; wierni zaś Wę-

grzyzi w każdym zdarzeniu majątkiem i życiem służyć będą gotowi. Odpowiedział Monarcha: Kapitulacya w Prowincyach Niemieckich zwyczajna, będzie wprowadzona do armii Węgierskiej, która ma się dopełniać sposobem dziś używanym ieszcze przez trzy lata; tymczasem ludność krajową zrachować trzeba, Seym za lat trzy przepiśnie sposób nowy rekrutowania. Jeśli przed Seymem następnym wybuchnie wojna, nie dadzą Węgrzyzi do armii nad 12 tysięcy ludu, 13go regimentu nie będą utrzymywać. Konsyliarz Węgierski odtąd zasiadać będzie w komisyyi handlowej. Wywożenie wiu krajowych Cesarz ułatwi za granice, i w traktatach z postronnemi o tém pamiętać będzie. Naostatek zaleca Monarcha zpisac i podać sobie do potwierdzenia czynności Seymu, którego, ponieważ kosztuje tak wiele, radzi więcej nie przewlekać. — W kraju Weneckim wstrzymano ustanowienie nowej administracyi; przyczyną zwłoki są podobno odmiany wielkie, które do rządu Monarchii Austrjackiej mają być wprowadzone.

z Hagi 9. Października.

Przed kilku dniami, kto nie wiadomo, po wszystkich regimentach Batawskich rozrzuć pismo buntownicze; w którym przełożywszy, jako rząd dzisiejszy nie odpowiada chęciom i potrzebie narodowej, wyrażono, iż Ambascador Schimmelpennink za pomocą Generalów Daendels i Dumonceau zamysla odmianę sprawić. Wzywa zatem Officerów i żołnierzy, ażeby wsparli potężnie zamiar Ojczyźnie pożyteczny, obiecując nagrodę sowitą. Przeczytawszy to Regencya, ogłosiła dać 14. tys. zł. Hol: temu ktoby wyiawił autora. Zprowadzono później do sdbicy Ambascadora i Generalów pomienionych; oświadczyli wszyscy, że o żadnych rozruchach nie myślą; każdy powrócił na miejsce; uspokoiła się nieco Regencya. Prywatne listy z Paryża donoszą że Duroc postować będzie w Berlinie, Segur w Lisbonie.

Od granic Włoskich 27. Września.

D. 16. Ociec S. przystąpił do wyboru W. Mistrza Maltańskiego; padł los na Bailliwa Xiążęcia Ruspoli. Narodził się w Rzymie r. 1754. przybył do Malty 1780; w 5. lat został Generałem galer Zakonnych; 4. lata sprawował urząd z honorem; teraz podobno mieszka w Szkocyi, dokąd gońców posłano — Król Etrusków powrótnie do zdrowia przychodzi; radość wielką po całym kraju. — W Piemontcie Departament Eridanu odmienił nazwisko; Po dziś się nazywa. — D. 1. Vendemiaire uroczyscie obchodzono pamiątkę przyłączenia kraju do Francyi w Turinie. Urzednicy i obywatele, znaczniejsi uchwalili jednomyślnie pisać z podziękowaniem do Konsula. Gdy przyszli do General Administratora z oświadczeniem, iż chcą jemu postawić monument w nagrodę zasług i pracy podjętej dla dobra Piemonttu; odpowiedział skromnie Jourdan, że Rządcom tylko najwyższym obywatele stawiać powinni monumenta. — Półposaża uczonych mężów: Alfieri, Denina, Akademia historyi i nauk wywołonych umieszcila w sali swojej obrządkiem uroczystym.

Od granic Szwajcarskich 8. Października.

Przy zgajeniu Seymu przez się do Schwitz zwołanego, Reding miał przemowę: „Nie mogę, prawi opisać, iak wielką przejęty jestem radością, widząc tak poważne zgromadzenie. Pałacie wszyscy miłością oyczyzny; z twarzy waszej czytam, że rewolucya czynnicie, dla zbawienia kraju, dyspotyzmem i gwałtownością zagrzebanego w rozwalinach; haniebne dzieło przysięzycielów, których imie i pamięć na wieki będzie przeklęta u cnotliwych ziomeków. Powstań Ojczyzno moja! wybiła; oto godzina twa!”

iego zbawienia. Już wierni synowie trzymali miecz mściwy nad karkiem nieprzyjaciół; starsi tłumy się połączyli dla zkruszenia więzów, założenia gruntu i zasady nowej wolności i sprawiedliwości; porządek i szczęśliwość przywracamy. Witam was słachetni przyjaciele, Oycowie Ojczyzny; na tej ziemi świętej, która była szkołą wolności; w tym Cantonie najmniejszym, gdzie się urodziła r. 1308; kędy nakoniec r. 1798. obumiała pośród Europejskich rozruchów, i domowej niezgody; tu dziś odbiera życie nowe, na załczyt i dobro ulubionych synów. Zapewne nie ambicya tu was zprowadziła, na miejsce odludne, gorami okryte; lecz tu wolni będziemy od intryg i wpływu obcego, tu pracować chcemy na dobro Ojczyzny dalecy od fakcyi krąg łapczywych. Najtrudniejszy krok pierwszy. Garstka ludu pasterskiego, który nie miał oręża, uzbrojonego mężstwem i patriotyzyzmem, odważyła się na wszystko pierwsze; szczęśliwie nam się powiodło, przy Bożkiej pomocy, wsparciu drugich Cantonów równie myślących z nami.

Ten zjazd walny ma zadać śmiertelny cios rządcom Szwajcarskim; tu prawdziwa reprezentacya narodu; tu możemy użyć prawa należey niepodległości, którą traktat w Lunewille zaręczył, tu piszemy Konstytucyą według upodobania. Postronnie Mocarstwa, które widziały Szwajcarów tak długo rozróżnionych, cieszyły się będą widząc jednomyślnie wywracających dzieło przemocy i ucisku. Wywracajcie przeto Tron tyranów domowych; naiego zwalisku budujcie prawo naszym potrzebom dogodne. Lecz na Ołtarzu Ojczyzny powłóczney czynicie ofiarę, iakiey dobro i chęć ludu żąda koniecznie; lud bowiem stanowi moc i siłę naszą. Przebog! czyliż te ofiary będą równie wielkie i bolesne, iak były nakazywane od rządu zgałzonego; i będą ieszcze z okrucieństwem ludożerczą, iesli władzę odzyskać potrafi. Pamiętajcie co niedawno uczynił bombardując Zurych; los podobny gotuje dla miast wielu. Nasze zaś kroki sprawiedliwe bydź mają i wspartiate; zasadą Konstytucyi Cantonowych będzie równość prawa; lud odzyska spokojność; wygramy sprawę naysłabszą. Każdy z Szwajcarów bronić ma swobodę Ojczystych iak własnych strzeże. Zaciśni ziomkowie! zamiarem naszym jest zbawienie kraju. Powtarzamy dziś scenę na wieki pamiętną, iaką świat widział w Grutli za czasu chwalebnych przodków; łączymy się w związek nierozzerwany i święty dla zbawienia RPtey. Niech więc godni Ojcowie synowie, czyniemy odważnie i śmiało. Możeż bydź większa różkość podczciwemu, nad tę myśl: że ocala braci i Ojczyznę. Wszystko nam się godzi; praca nie będzie ciężką ofiarą przykra; bo wielka w przyszłości nadzieia i nagroda każdemu: szacunek i błogosławieństwo potomków. ,,

Zagajenie walnego Seymu bez okazałości nie było. Prawdę powiedział Reding, że obywatele wszyscy weseli. Zowie Prezydenta nie jeden drugim Gwilemlem Tell. Stanawszy na czele Posłów, mając przy sobie radę woienną, Generała Bachmana, przybył na rynek, gdzie wystawiony Amfiteatr dla Seymujących otaczało 50. wybranych młodzieńców, w starodawnym ubraniu; dzwony i armaty ogłosiły ludowi odrodzenie RPtey; tłumy nieprzeliczone zgromadzały się zewsząd; Po Redingu mówili porządkiem Cantonów Posłowie. Jezeli co już postanowiono nie wiemy. — W Lausanne była pogłoska, że insurgeneci prosili o zawieszenie broni na godzin 24; na które rząd pozwolił, idąc za radą Generała Andermatta. Do tegoż miasta między innymi jeńcami przyprowadzono Półkownika Roverca, który był komendantem jednego z regimentów Szwajcarskich w Niemczech na żołdzie Angielskim. Andermatt ma główną kwaterę w Avenches. W Zurych mówią, iż Generał Bachman poraził mocno przeciwników. Halley przyjaciel Konsula Buonaparte, którego armii był Podskarbnym na kampaniach Włoskich, z Lausanne pojechał do Berne z ważnym zlece-

niem. Wszyscy obywatele Cantonu Vaud poszli zbrojno ku granicom; rząd formuje kilka kompanii z emigrantów, którzy Berne i inne Cantony opuścili.

W Basel i miejscach bliższych wiadomość o zbliżeniu się armii Francuzkiej sprawia zamieszanie i trwogę; nikt już posyłać nie chce nakazanego żołnierza do obozu Berneńskiego; pobiegły do Schwitz gońce. Odpowiedź Redinga ciekawa; tym czasem w Berne odebrano odezwę Konsulowską. Rada 200. prosiła o przydanie do pięciu, dnia 130tego, i pozwolenie, żeby wszystkie Cantony Deputatów do Paryża mogły posyłać. Odpowiedzieli Francuzi, że skoro propozycye od ich rządu podane nie będą przyjęte w zamierzonym czasie; wojsko ma rozkaz wtargnąć do Szwajcarów. Cóżkolwiek nastąpi, do Berne codziennie przychodzą gromady liczne zbroynych pod dowództwem Patrycyuszów; w Oberland zaciągają kilka tysięcy. Wały i mury miasta stołecznego spiesznie zaczęto naprawiać, osadzone działami; w arsenałach pilnie pracują. Straż przednia wojsk Cantonowych powtórę do Morat wnieść miała. Do Lausanne pierwszą półbrigadą z Grenoble przyciągnęła; Minister woienny Schmidt ma bydź Wodzem Naysłabszym. Drugą półbrigadą ze Włoch idącą, iak słyhać, oświadczyła, że przeciw ziomkom oręża nie poniesie. Do tych jakoteż do trzeciej półbrigady Seym z Schwitz dał odezwę; obiecując wszystkie zachować w całości, lecz oręż zabrania pełnić rozkazy rządu zgałzonego. Opatowi S. Gall obiecano przywrócić dawne dochody; lecz nie władzę i panowanie.

z Paryża 8. Pazdziernika.

Uformowało się w stolicy naszej towarzystwo Galwaniczne, z lekarzów, Fizyków, Chemików złożone, którzy powtarzając dawne, czynią doświadczenia nowe, używają majątego wynalazku do leczenia chorób — Pierwszy Konsul od wszystkich Departamentów i urzędów Piemontskich odebrał dziękczynienie za przyłączenie ich kraju do RPtey. Nayskrótze pismo ze wszystkich miasta Turinu, i naysłabsze; „ Część nowa, mówią, Francuzkiego narodu, obywatele tej stolicy niesiemy wyraz powłóczney wdzięczności Rządzącemu RPtą. Pragnielismy zostać wolnemi; znaczenie mieć i prawa Republikańskie; dopełniły się chęci nasze; dar wielki dziś przyjmujemy z rąk narodu potężnego, który Piemontczyków przypuścił do udziału chwały wojey i szczęśliwości. Francuzi nowi godnemi będą zapewne tego daru. „ — Minister wnątrzny Chaptal donosił rządowi, że iarmark łęgococzny w Beaucaire nad Rodanem był lepszy nad inne czasy. Przed rewolucyą nigdy tam nie przywieziono więcej towarów, iak za 36. millionów liwrów; teraz było za 63. milliony z których przedano za millionów 46.

Ostatnie rapporta z wyspy S. Domingo były d. 16. fructidor. Ludzi mało już umiera w szpitalach; niektóre gromady Murzyńskie podniosły rękof; wszystkie rozgromiono. Generał en chef Leclerc odebrał im więcej 30. tysięcy karabinów, 10. tysięcy spodziewa się odebrać ieszcze; zatrudnia się pilnie nowem urządzeniem całej osady. Do Guadalupy Admirał Lacroffe powrócił na sprawowanie urzędu. Generał Kapitana; witany wspaniale, w nagrodę zniewagi onemu wyrządzoney przy wygnaniu od ludzi czarnych. Rząd chce pokazać osadom, że niema przebaczenia buntownikom, którzy porządek i spokojność mieszaia w kraju. Ktokolwiek wchodził do rządu tymczasowego, siedzi teraz w Brest więzieniu, i w krótkce przed sądem stanie. Sam nawet Generał Pelage, który tak wiele przyczynił się do zwycięztw Generała Richepanse, znajdować się ma w pomienionym porcie. Zginęłyby zapewne osady, gdyby garstka buntowników bezkarnie mogła kleić spisek przeciw Rządcom. — Z Martyniki naysmyślniejsze wiadomości; wprawdzie wojska Fran-

czukie dotąd nie zaięły wyspy; Angielskie nie ustąpiły; lecz kilkadziesiąt naszych okrętów zawinęło do portu z bogatym ładunkiem; każdy odziedziczył zbożacony.

Zawczora stawiono przed Konsulem 5. Kapitanów z Lyonu: „Słutno mi słyszeć, powiedział, że w Dyecezyi walzey panują niesnaski. Religia Katolicka czyli nie radzi winy odpuścić. Cóż o was, pomysła ludzie światowi, widząc jakoście niezgodni, swarliwi, przesładacie jeden drugiego, jeden drugiemu uprzykżony, zapomnieć i darować urazy nie chcecie. Bo jeżeli pycha każe ponizac przeciwnika, miłość bliźniego nakazuje z nim się pojednać. Więc gdy słyszę, iż gdziekolwiek Duchowni pamiętają podziśdzień, że byli albo nie byli w rewolucyach Konstytucyinemi, wnoszą: że tacy Xieża, naucają czego nie wierzą sami, bo nie ozyniają; nie religia, lecz względy doczesne kierują nimi. Bo któż rozumny nie powinien zaufać Biskupom odrządu wybranym, od S. Stolicy potwierdzonym. Chcę przeto, aby duchowieństwo Lyonskie poszło za przykładem Paryżkiego; tu niema dawno niezgody. „

R. 1802 Mca 8bra 6 dnia. Uwiadamia się powszechność; iż nocy dzisiejszey uciekł chłopiec poddany z majątności Jatelun W. Juniewicza, z Parafii Nowo Trockiey na imię Jerzy Kerdasz czyli Karczowski, mający lat do osmnastu, urody średniey, twarzy pociągławej bladey, włosów bladawych zapuszczonych, oczu szarych. Lewą ręką grywa na skrzypcach; tąż lewą ręką ie i wszystko robi; mówi po rusku i po polsku; odzienie ma na sobie: Sardań stary barszczowy sukna Francuzkiego, spodnie drylichowe w paski, butów par dwie, kożuch nowy, i innych ruchomości wiele, których w przedkim czasie wiezieć nie można, naybardz y go poznać można z ręki lewey, bo wszystkie prace lewą ręką odbywa. Ktoby go przejął, a dostawił do Sądu Niższego Ziem: Ptu Trockiego, lub Jatelun majątku na gościńcu Kowieńskim sytnowanego odbierze zupełną nagrodą.

Podaje się do wiadomości, iż ktoby miał chęć doskonalenia Dzieci, razem z stancyą stołem, lub też tylko lekcyę chciał brać, to jest, w językach następujących: w Francuzkim, w Niemieckim, w Ruskim, w Polskim, w rachunkach, Geografii, początkach Moralności obyczajów, a to wszystko z reguł, to niech się uda do Korpusu Kadetów Wileń: do Wiel: Kapitana Inspektora, lub też do JP. Hurtera Professora tychże Kadetów, stojącego w Kamienicy JW. Siestrzeńciewicz Konyl: pod Królewskim Młynem pod Nrem 156. Względem stołu i różnych potrzeb, podług umówionego kontraktu z JP. Hurterem Professorem Kadet wyszczególni się.

Hurter Professor Kadetów Wileń.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski donosi, ażeby chcący wziąć z publicznego targu utrzymanie Wileńskiej stacyi pocztowej, stawali przed tymże Rządem sami, albo przystali umocowanych z prawnymi dowodami i paręką na termin: 1szy d. 15. 2gi d. 20, 3ci d. 24. Października r. 1802.

Litewsko Wileński Rząd Gubernski, namo-

cy Ukazu Rządzącego Senatu przyslanego do Sądu Głównego Litt: donosi, że Zyd Josiel Framowicz na dowod iż nie wiedział o 6 niedzielnym terminie, do przeniesienia appellacyjney sprawy z Niższego Sądu do wyższego pozwolonym, przypuszcza się do przysięgi; po której wykonaniu Sąd Główny ma przystąpić do roztrząśnienia tego sprawy o zagrabienie majątku przez Szlachcica Krzywobłockiego.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w szrodku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesy, zmuszają Magistrat Wileń: do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764 Ru postanowionym jest; aby Pofsesy w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalność ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesy zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Na żądanie dobrych Przyjaciół i Amatorów nauk, jako też przyjemnego i pożytecznego czytania ksiąg Polskich, Francuzkich i Niemieckich, niżej podpisany na pożyczanie i czytanie takowych Ksiąg w tuteyżem mieście Wilnie Księgarnię wystawi i trzymać będzie, zwłaszcza najlepsze naynowsze, i naywyberniejsze Księgi, jako to: Familiach, Romanse, Komedye, Opisanie drog i podróży, albo też o innych Scyencyach. Kondycye i warunki do takowego czytania dostatecznie postanowione, co iuz w obwiefzczeniu doskonale wyrażono, że do przeczytania i pożyczania takowych Ksiąg podług upodobania z Księgarni tego ulubione księgi mogą pozyskane być. — Każdy, który takowe pożyczanie do przeczytania ksiąg upodoba i do tego uda się, płacić będzie na cały rok 8 rubl, a na pół roku 5. rubl: prenumeraty. Ta prenumeracya od daty wyżej wyznaczoney ważna i przyjęta będzie tylko 2 tygodnie; po wypłynieniu tego terminu prenumeracya na 2 ruble podwyższona będzie. — Przyjaciele i Amator: tego czytania przyjemnego i pożytecznego, którzy nie w mieście Wilnie, lecz na fortunach swoich mieszkają, mogą do tej kompanii przystąpić, co iuz w owym pisanym Obwiefzczeniu N. 7. wyrażono jest. — W Wilnie d. 1 8bra 1802 Ru. — Adolf Kolbe mieszkający w Rynku na rogu przy Szklaney Ulicy w Kamienicy J. Xdza Kanonika Mokrzyckiego na 3cim piętrze.

JW. Gubernator Woienny Litewski zarządzający cywilnością General Kawalerji i Kawaler Baron Beningsen zawiadamia, iż z Gabinetu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI przyslane są do niego pieniądze dla Wdowy Sekretarzowej Magdaleny Buchowieckiey Rubli 25, Szlachcianki Zofii Burniewiczowej Rubli 200. Wdowy Pułkownikowej Zochowej Rubli 300, i Szlachcianki Katarzyny Rawskiej Rubli 50; które ażeby stawały do Wilna same, lub przystały Plenipotentów końcem odebrania takowych pieniędzy ostrzega się.